

- науково-методичне і кадрове забезпечення малого і середнього підприємництва, взаємодія із засобами масової інформації і пропаганда підприємницької діяльності.

Слід також виділити і основні напрями діяльності на різних рівнях управління з метою розвитку малого підприємництва:

- створення сприятливих умов для стійкої діяльності і подолання адміністративних бар'єрів «на шляху розвитку малого і середнього підприємництва;

- опрацювання і упровадження прогресивних фінансових технологій підтримки малого і середнього підприємництва, консолідації засобів і інструментів для фінансування пріоритетних напрямів розвитку малого підприємництва;

- прискорене створення нових робочих місць;

- забезпечення імпортозаміщення;

- створення умов для економічного зростання, адресної методичної, інформаційної, консультантської, учбово-освітньої і юридичної підтримки, що надається інфраструктурою підтримки малого і середнього підприємництва;

- забезпечення розвитку інфраструктури підтримки малого і середнього підприємництва;

- практичне сприяння створенню нових і ефективному розвитку діючих суб'єктів малого і середнього підприємництва, зміцненні соціального статусу, підвищенні престижу підприємців, розширенні інформаційного поля.

Стабільний розвиток сектора малого підприємництва, поліпшення підприємницького клімату, підвищення конкурентоспроможності малих і середніх підприємств, а також створення сприятливих умов господарювання повинно залишатися одним з основних пріоритетів для державного управління на всіх рівнях влади.

PUBLIC PRIVATE PARTNERSHIP

Iaroslava Levchenko,

PhD student of Mykolas Romeris University, Lithuania

Lecture of Department of Economics and Entrepreneurship,

Kharkov National Automobile and Highway University

Prof. dr. Asta Vasiliauskaitė

Department of Banking and Investments, Mykolas Romeris University, Lithuania

An attractive modern mechanism for managing transformational processes in the economy that allows attracting private investments and private business competencies to solve state tasks of economic modernization, to distribute risks and obligations between the state and business, is the PPP mechanism. In modern management practice, public-private partnership is positioned as a new technology for the development of the economy, which is gradually being formalized as an independent institution. At the same time, the lack of a common view on the economic nature of

the partnership between the state and business, the unconventional terminology and conceptual apparatus, the limited scope of application and the forms of implementing public-private partnerships make the mechanism of public-private partnership uncompetitive among other mechanisms of cooperation between state and private entities. The idea of attracting financial resources and organizational capabilities of the business to remove budgetary constraints, in order to solve state tasks of the reproduction process in priority areas of the economy and implementation of the regional development policy for which PPP is created, remains unrealized.

Formed in the developed countries of the world, the mechanism of partnership between government and business is a way of introducing market relations in the sphere of state responsibility or, in other words, the way the government delegates some of its functions to private business and is considered a necessary mechanism for a market economy. The goal of the partnership is to combine the advantages of the public and private sectors of the economy for mutual benefit. Leaders in the use of the mechanism of public-private partnership in Western Europe are the United Kingdom, France, Germany. Each country has its own way of developing the mechanism of public-private partnership. Therefore, depending on the country and the project, there are a large number of different options and schemes for applying the public-private partnership mechanism.

Based on the experience of European countries, PPP is considered, primarily, as an alternative to privatization. The bulk of PPP projects implemented in European countries are projects related to infrastructure facilities, the privatization of which in many countries is considered inexpedient for strategic reasons, in order to avoid socio-economic discrimination of the population or for other reasons. Therefore, it is no coincidence that public-private partnerships have emerged in the modern form and have found the greatest application in Great Britain, the country in which privatization is the most common and where search for other forms was needed to correct the negative consequences of privatization. In recent years, the scope and forms of using PPPs have expanded significantly. In most countries of Central and Eastern Europe (Bulgaria, Croatia, Czech Republic, Romania, Poland), the number of projects that are initiated to implement with the involvement of public-private partnership schemes is constantly increasing. However, despite this, the use of this form of cooperation between government and business is at a relatively early stage. The level of discussions on the application of the mechanism of public-private partnership is not decreasing. To date, most countries do not have a single view on what forms and spheres of interaction between government and business can be attributed to public-private partnership. Different countries have different goals, tasks, forms and spheres.

In Ukraine, a non-entrepreneurial organization, the Ukrainian Center for Promoting Public-Private Partnership, was established to develop scientific, methodological, legal and organizational support for creating conditions for the implementation of PPP projects of national and regional significance. There is a Public-Private Partnership Development Program, funded by the United States Agency for International Development (USAID).

In 2016, the Ministry of Economic Development and Trade of Ukraine, which is responsible for managing public investments, allocated 321 facilities for the implementation of PPP projects. Among the priority areas: health care, transport infrastructure, energy, engineering, agro-industrial complex. Also in 2016 the Ukrainian parliament tried to change the situation. In May, amendments to the law on PPPs aimed at extending guarantees for the investor came into effect. Also now, the parliament is considering changes to the budget legislation, which provide for the possibility of providing the state with long-term financial guarantees under PPP.

Since PPP is a special form of business organization and a form of investment activity, in which the resources are unified, in addition to assessing the effectiveness of such an investment project, a proper distribution of equity participation in the investment process should be carried out, based on calculations of mathematical models.

Thus, there is a need to develop a system for settling the relationship between all participants in investing with a help of mathematical models. Only in this way it is possible to exclude the corruption component from the decision-making process regarding investment and also to distribute duties and responsibilities.

КРИЗОВІ РИЗИКИ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ

*Прокопенко М.В., старший викладач
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

У сучасному світі кожна велика компанія має відділи антикризового управління та ризик-менеджменту, які намагаються попередити несприятливі тенденції розвитку ринку, зменшити загрози і мінімізувати втрати організації у разі різних виробничих і фінансових колапсів (різке зниження попиту, політичний конфлікт і інші).

Керівництво дрібних і середніх компаній не можуть дозволити собі таких витрат на дослідження ринку і наймати в штат окремих фахівців у сфері кризового управління, проте і втрати у разі помилки в невеликих фірмах будуть незначні.

В період кризи топ-менеджменту необхідно бути особливо обережними приймаючи рішення, оскільки кризова економічна ситуація може посилити ризикові проблеми фірми або взагалі привести до краху компанії. Убезпечити від цього організацію можливо шляхом послідовних добре продуманих рішень.

Приймаючи управлінські рішення в період кризи важливо розуміти ризики такого періоду.

Спершу необхідно максимально скоротити витрати фірми. Основними напрямками діяльності по зниженню витрат є: скорочення фонду оплати праці, скорочення витрат на сировину і матеріали за рахунок використання дешевших компонентів виробів, горизонтальної інтеграції з постачальниками, роботи з місцевими виробниками, впровадження ресурсозберігаючих технологій, скорочення виробничих витрат, витрат на ремонт і обслуговування